

TALLINNA
GIIDIDE
ÜHINGU
LEHEKÜLJED

Maailm justkui peopesal

Vaade Tbilissile. Taamal Mtkvari jõgi.

Tallinna giidide ühingu liikmed osalesid 18.–29. jaanuaril ülemaailmse giidide organisatsiooni (WFTGA) konverentsil Gruusias. Kuidas kulges meie reis sellel ilusal ja eksootilisel maal ja mis-suguseid teadmisi kaasa saime, saab lugeda alljärgnevalt reisikirjast.

WFTGA on katusorganisatsioon, mis koondab giidide ühinguid üle kogu maailma. Ühised kokkusaamised toimuvad üle kahe aasta ja väärrib mainimist, et 2011. aastal oli Tallinna giidide ühing võõrustajaks. Seega oli nii mõnelgi meie kuueliikmelise tiimi liikmel varasemad

kogemused konverentsil osaleja ja/või korraldajana olemas.

20.–25. jaanuaril toimunud konverentsipäevadel osales ligi kolmsada giidi Euroopast, Ameerikast, Aasiast, Aafrikast ja Austraaliast. Olid erialased loengud ja töötoad, lisaks võtsid Aliis Hazlehurst Palo, Liina Steinberg ja Katrin Roomet osa organisatsiooni juhatuse tööst.

Loomulikult oli programmis jäetud ruumi ka Gruusia kui sihtkoha tutvustamisele. Tbilisi giidide juhendamisel käisime linnaekskursioonil ja rahvusmuuseumi arheoloogivaramus, mis vapustab oma rikkaliku ning vana hõbe- ja kul-

laehete koguga. Saime teada, et just siin on avastatud meie esivanemate *homo sapiensi* esimesed jäljed väljaspool Aafrikat. Veinitegemise ajalugu ulatub veinimaana tuntud Gruusias aga lausa 8000 aasta taha, kiviaega.

Tbilisi–Kutaisi–Bathumi

Eesti delegatsioon osales ka konverentsijärgsel tuuril, mis kulges riigi idaosast Tbilisist läände Musta mere äärde. Kõige sügavama mulje jättis meile kahtlemata loodus. Tasaselt maalt tulnud eestlane võib end võimsatest mägedest ümbritsetuna tõesti tunda heas mõttes Kaukaasia vangina. Tee kõrval kulgesid sinakas-rohelised jõekesed,

Meie delegatsioon. Vasakult: Liina Steinberg, Aliis Hazlehurst Palo, Kristel Kääramees, Krista Heinpalu, Katrin Roomet, Mare Ligi-Barry.

Filipiinid, Itaalia, Portugal ja Serbia kandideerisid 2021.a konverentsi korraldajamaaks. Au sai endale Serbia.

mis avanevat pilti veelgi maalilisemaks tegid, olgugi et aastaeg ei olnud turismiks kõige sobivam. Meie esimene ööbimispaik oli Bordžomi, kus loomulikult maitsestisime ka kuulsat vett otse allikast.

Reisimuljete hulgas ei saa ehk jätta mainimata kohalikke koeri, keda nägime üksi või mitmekesi nii linnades kui ka maapiirkondades. Nad on kiibistatud ja kastreetitud, kuid erinevalt Eestist ei elanud varjupaikates, vaid jooksevad vabalt ringi. Need ilusad ja sõbralike silmadega kutsud jäid tihti meie kaamerate ette.

Teise öö veetsime Kutaisi linna lähedal Tskaltubos nõuko-

Tallinna Giidide Ühingu esinaine Liina Steinberg ja Gruusia kolleeg Maia Kiladze.

gudeaegses sanatooriumis. Estonia ooperiteatriga võrreldav hoone oli suursugune, kuid kahtlemata oli seal tunda oma aja hõngu, sedasama, mida võisime tunda ka Gori linna Stalini muuseumis ja mis peegeldus mahajäetud hotellihoonetelt sealsamas piirkonnas.

Gruusias saab ühe päevaga sõita läbi mitme kliimavöötmel. Kui juba Kutaisis vaatasid meile vastu palmid, siis Bathumis saime juba õhtul mõnusalt väljas istuda. Teel Bathumisse imetlesime ja uurisime majade omapärast arhitektuuri. Eramud olid peaaegu eranditult kõrge ja laia trepiga, mis suundus teisele korrusele, kus asuvad tegelikud elamispinnad. Nagu selgus, on esimene korrus kasutusel vaid paniipaigana. Mida enam lääne poole, seda rohkem jäi nägime mandariinipuid ja bussis tuli juttu Eesti-Gruusia filmist „Mandariinid“.

Musta mere äärne kuurortlinn Bathumi üllatas meid oma kaasaegsete ja president Mihheil Saakašvili ajal linna keskusesse ehitatud uute (kõrg)hoonetega, mille arhitektuuri keel kuidagi nende hiljutist päritolu ei reeda. Õnneks jäi meil veel veidi aega seda ilusat ja puhast linna imetleda – ja oligi aeg lõppakordiks.

Ajaria veinikeldris ja peopaigas toimunud lõpuõhtul saime ise proovida Gruusia leiva küpsetamist ja maiustuse *churchkhela* valmistamist. Gruusiapärase õhtusöök ehk *supra* oli algusest lõpuni täis polüfoonilist muusikat ja rahvatantsijate kaasakiskuvat temperamenti.

Mida reisilt kaasa võtsime?

Reisilt ei võtnud me siiski kaasa vaid veini ja *churchkhela*'t. Nii nagu igal erialal, vajab ka giid inspiratsiooni ja teadmisi, kuidas oma tööd paremini teha. Meie ühingu liikmed said konverentsi töötubades hulgaliselt kontakte ja uusi teadmisi-mõtteid. Muuhulgas soovitusi, kuidas giiditöös kaasaegseid tehnilisi vahendeid kasutada. Samuti õppisime, kuidas lastele ja noortele elamuslike ekskursioone teha. Nagu eelpool öeldud, saime oma käel kogeda elamusturismi võimalusi, kus turistid kohalike toimetustes ja söögivalmistamises kaasa saavad lüüa.

Võtsime kaasa palju ilusaid mälestusi ja soovi seda ilusat maad veelkord avastama minna!

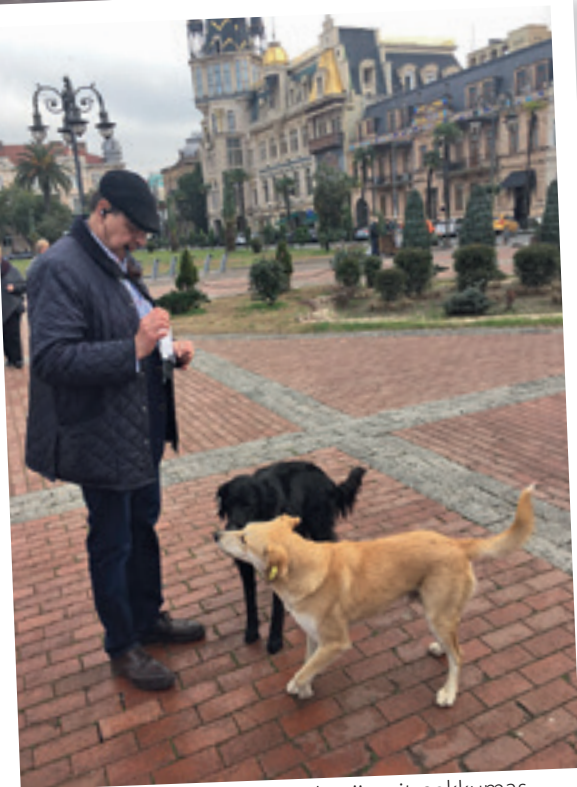
Kristel Kääramees

Kõrged mäed ja
looklevad jõed!

Koos Gruusia meeskooriga. Eesti giidid: Krista Heinpalu, Mare Ligi-Barry, Katrin Roomet, Kristel Kääramees, Aliis hazlehurst Palo

Saksa kolleeg Batumi koertele viinerit pakkumas.

Loo autor Vardzia koobaslinna ees.

Batumi kõrghooned.